

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

San Martiño, O Bolo, 1981-02

Informante: Veciña de San Martiño

Compiladora: Dorothé Schubarth

Transcrición: Dorothé Schubarth e Antón Santamarina

Viana VII, 1, San Martiño, O Bolo, Xente da aldea

CD 199, 3 - 4

Febreiro 1981

VII, 1, 67.

A tía María
reprende o seu galo
que das miñas pitas
ll'anda enemorado
que tururulu
que turururulaina.

A morte da burra.

93.

- 1) A burra de morta
desqu'echou o rabo:
"Adiós, miña sogrha,
y adiós, meus cuñados,
ai sí, i-adiós meus cuñados."
- 2) A burra de morta
desqu'echou os dentes:
"Adiós, miña sogra,
i adiós, meus parentes,
aí sí, i-adiós meus parentes."
- 3) I a burra de novo
revolveu, volveu a falar
"Quen che meta fode
non ch'ha de faltar
ai sí, non ch'ha de faltar."